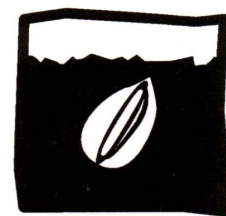

1. Pôstna nedeľa A

Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu jedinému budeš slúžiť. (Mt 4,10)

Prvé čítanie

Kniha Genesis 2,7-9; 3,1-7a

Pán Boh utvoril človeka z hliny zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a tak sa človek stal živou bytosťou.

Potom Pán Boh vysadil v Edene na východe raj a v ňom umiestil človeka, ktorého utvoril. Pán Boh dal vyrásť zo zeme stromom všetkých druhov, krásnym na pohľad a chutným na jedenie; uprostred raja dal vyrásť stromu života a stromu poznania dobra a zla.

Had bol ľstivejší než všetky poľné zvieratá, ktoré Pán Boh urobil. Vravel žene: "Naozaj povedal Boh: Nesmiete jesť z nijakého stromu raja?" žena odpovedala hadovi:

"Smieme jesť ovocie stromov raja, iba o ovocí stromu, ktorý je uprostred raja, povedal Boh: Nesmiete z neho jesť, ani sa ho nedotýkajte, lebo by ste zomreli."

No had povedal žene: "Nie, nezomriete. Boh dobre vie, že v deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh, budete poznať dobro a zlo."

Žena videla, že by bolo chutné jesť zo stromu, že strom je na pohľad krásny a na získanie múdrosti vábivý. Vzala z jeho ovocia a jedla a dala aj svojmu mužovi, čo bol s ňou, a on jedol. Tu sa im obom otvorili oči a spoznali, že sú nahí.

Druhé čítanie

List Rimanom 5,12.17-19

Bratia a sestry, ako skrze jedného človeka vstúpil do tohto sveta hriech a skrze hriech smrť, tak smrť prešla na všetkých ľuďoch, pretože všetci zhrešili.

Lebo ak previnením jedného skrze jedného zavládla smrť, tým skôr budú skrze jedného, totiž Ježiša Krista, žiť a kraľovať tí, čo v hojnosti dostávajú milosť a dar ospravedlnenia.

Teda ako previnenie jedného prinieslo všetkým ľuďom odsúdenie, tak spravodlivosť jedného priniesla všetkým ľuďom ospravedlnenie, ktoré dáva život. Ako sa totiž neposlušnosťou jedného človeka mnohí stali hriešnikmi, tak zasa poslušnosťou jedného sa mnohí stanú spravodlivými.

Evanjelium

Matúš 4,1-11

Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, vyhladol.

Vtedy pristúpil k nemu pokušiteľ a povedal: "Ak si Syn Boží, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby!"

On odpovedal: "Napísané je: 'Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.'"

Potom ho diabol vzal do svätého mesta, postavil ho na vrchol chrámu a vravel mu: "Ak si Syn Boží, vrhni sa dolu, veď je napísané: 'Svojim anjelom dá príkaz o tebe a vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň.'"

Ježiš mu povedal: "Ale je aj napísané: 'Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.'"

A zasa ho diabol vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a vravel mu: "Toto všetko ti dám, ak padneš predom mnou a budeš sa mi klaňať."

Tu mu Ježiš povedal: "Strať sa, Satan, lebo je napísané: 'Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu jedinému budeš slúžiť.'"

Vtedy ho diabol opustil a prišli anjeli a posluhovali mu.

Na zamyslenie

Púšť – pojem, ktorý sa nám pravdepodobne spontánne spája so slovami ako bezvýhodiskovosť, zúfalosť, hlad, smäd, samota, prázdnota ... Ľudia prežijú to, čo pojem "púšť" vyjadruje, predovšetkým v období životných kríz. Okrem toho existujú však aj takí ľudia, ktorí dobrovoľne vyhľadávajú túto skúsenosť vnútornej alebo vonkajšej púšte. Majú odvahu podstúpiť všetky tieto vymenované nepríjemnosti a trampoty – prečo?

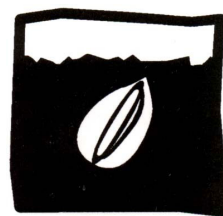
Ľudia sa často vydávajú na púšť, pretože cítia, že prišiel moment niečo v ich živote o-pustiť, odhaliť klamstvá, otvoriť sa pre zmeny. Vzdávajú sa falošných istôt, podstupujú krízy a tým, tak šance ako aj nebezpečenstvá, ktoré sú s tým spojené. Kríza znamená doslovne rozhodný prelom, pričom smerovanie tohto prelomu ostáva najprv často otvorené, nejasné v tom, či človek vníma krízu, ako svoju šancu, priblížiť sa zase o kúsok viac svojmu vlastnému povolaniu alebo podľaľne nebezpečenstvu vonkajších pokúšení alebo nevlastnému sebaurčeniu. Keď sa kríza zvládne pozitívne, môže rozkvitnúť niečo nové a vlastné hranice sa môžu zase posunúť o kúsok ďalej ...

Začiatok verejného Ježišovho účinkovania začína tiež takouto "krízou", časom stráveným na púšti. Ježišovou otázkou, úlohou, ktorá sa mu kladie, a ktorú má zdolať pre to, aby mohol nájsť pre neho tú správnu a nosnú odpoveď na jeho určenie a poslanie. V samote púšte nastáva, vzniká boj protichodných síl, ktoré obe o neho bojujú až do posledných síl. Jasne ako nikdy predtým prežíva aj Ježiš pokúšenie vlastné každému človeku. Pokúšenie na ceste k vlastnému sebaurčeniu jeho vlastnou silou. Je to pokúšenie, ktoré stavia na nesprávnej sebadôvere vo vlastnú autoritu, bez spojenia s Bohom. Je to pokúšenie chcieť viac alebo veriť viac, ako je mu to od Boha určené. Je to pokúšenie, ktoré je tak staré ako samo ľudstvo, ako to môžeme vnímať aj v príbehu o stvorení sveta v prvom čítaní. Je to to pokúšenie, ktoré hovorí, že človek sa tak, či tak rozhodne pre dobré, pretože zlo má len vtedy šancu a môže sa priblížiť k človeku, ak je preoblečené za niečo dobré, užitočné, príjemné ...

Výzva púšte spočíva v tom, že zo všetkých mnohých vábivých hlasov vyberieme len ten, ktorým sa Boh ticho a nenápadne uchádza o Ježiša, o nás. V človeku postupne dozrieva presvedčenie, že nemôže žiť a nežije len z chleba, bohatstva a moci. Práve to podstatné v našom živote, skutočne nosné hodnoty ako náklonnosť, radosť, útecha, ktoré tvoria našu dobrú časť, nemôžeme sami dosiahnuť. Tieto hodnoty sú nám darované. "Ty si v hĺbke svojho bytia milovaný a prijatý!" – cvičiť sa na púšti opustiť samého seba a odovzdať sa do životného prísľubu bez kladení podmienok niekoho väčšieho, to prehodí výhybku smerom k životu so zmyslom a zároveň daruje aj silu vytrvať v nasledujúcom pokúšení.

Pôst a veľkonočné pokánie trvá 40 dní. Číslo 40 je významná biblická číselná hodnota, ktorá pripomína 40 dní a nocí, ktoré Mojžiš strávil na hore Sinai, 40 rokov, ktoré národ Izrael strávil putovaním po púšti, Eliáš putoval 40 dní, aby sa stretol s Bohom na hore Horeb ... 40 dní a nocí strávil aj Ježiš na púšti. 40 dní, to je čas, ktorý pravdepodobne potrebuje človek na to, aby si urobil poriadok sám v sebe, poriadok vo vzťahu k druhým, k Bohu, a aby urobil správne rozhodnutie pre ďalšiu dôležitú cestu. Každý rok je nám darovaných týchto 40 dní na ceste k Veľkej noci pre našu novú orientáciu, pre naše nové nasmerovanie sa.

1. Pôstna nedeľa A

Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu jedinému budeš slúžiť. (Mt 4,10)

Prvé čítanie

Kniha Genezis 2,7-9; 3,1-7a

Pán Boh utvoril človeka z hliny zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a tak sa človek stal živou bytosťou.

Potom Pán Boh vysadil v Edene na východe raj a v ňom umiestil človeka, ktorého utvoril. Pán Boh dal vyrásť zo zeme stromom všetkých druhov, krásnym na pohľad a chutným na jadenie; uprostred raja dal vyrásť stromu života a stromu poznania dobra a zla.

Had bol ľstivejší než všetky poľné zvieratá, ktoré Pán Boh urobil. Vravel žene: "Naozaj povedal Boh: Nesmiete jesť z nijakého stromu raja?" žena odpovedala hadovi: "Smieme jesť ovocie stromov raja, iba o ovocí stromu, ktorý je uprostred raja, povedal Boh: Nesmiete z neho jesť, ani sa ho nedotýkajte, lebo by ste zomreli."

No had povedal žene: "Nie, nezomriete. Boh dobre vie, že v deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh, budete poznať dobro a zlo."

Žena videla, že by bolo chutné jesť zo stromu, že strom je na pohľad krásny a na získanie múdrosti vábivý. Vzala z jeho ovocia a jedla a dala aj svojmu mužovi, čo bol s ňou, a on jedol. Tu sa im obom otvorili oči a spoznali, že sú nahí.

Druhé čítanie

List Rimanom 5,12-19

Bratia a sestry, ako skrze jedného človeka vstúpil do tohto sveta hriech a skrze hriech smrť, tak smrť prešla na všetkých ľuďoch, pretože všetci zhrešili. Hriech bol síce už pred Zákomom vo svete, lenže hriech sa nepočíta, ak niet Zákona. Ale smrť napriek tomu panovala od Adama do Mojžiša aj nad tými, ktorí sa neprehrešili tak, ako zhrešil Adam; on je predobrazom toho, ktorý mal prísť ...

Ale s darom to nie je tak ako s previnením. Lebo ak pre hriech jedného zomierajú mnohí, ešte vo väčšej miere sa na mnohých rozlieva Božia milosť a dar prostredníctvom jedného človeka – Ježiša Krista. A s darom to nie je ani tak ako s tým, čo zhrešil. Lebo rozsudok nad tým jedným priniesol odsúdenie, milosť však prináša ospravedlnenie z mnohých previnení. Lebo ak previnením jedného skrze jedného zavládla smrť, tým skôr budú skrze jedného, totiž Ježiša Krista, žiť a kralovať tí, čo v hojnosti dostávajú milosť a dar ospravedlnenia.

Teda ako previnenie jedného prinieslo všetkým ľuďom odsúdenie, tak spravodlivosť jedného priniesla všetkým ľuďom ospravedlnenie, ktoré dáva život. Ako sa totiž neposlušnosťou jedného človeka mnohí stali hriešnikmi, tak zasa poslušnosťou jedného sa mnohí stanú spravodlivými.

Evanjelium

Matúš 4,1-11

Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, vyhladol.

Vtedy pristúpil k nemu pokušiteľ a povedal: "Ak si Syn Boží, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby!"

On odpovedal: "Napísané je: 'Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.'"

Potom ho diabol vzal do svätého mesta, postavil ho na vrchol chrámu a vravel mu: "Ak si Syn Boží, vrhni sa dolu, veď je napísané: 'Svojim anjelom dá príkaz o tebe a vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň.'"

Ježiš mu povedal: "Ale je aj napísané: 'Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.'"

A zasa ho diabol vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a vravel mu: "Toto všetko ti dám, ak padneš predom mnou a budeš sa mi klaňať."

Tu mu Ježiš povedal: "Straň sa, Satan, lebo je napísané: 'Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu jedinému budeš slúžiť.'"

Vtedy ho diabol opustil a prišli anjeli a posluhovali mu.

Na zamyslenie

Púšť – pojem, ktorý sa nám pravdepodobne spontánne spája so slovami ako bezvýhodiskovosť, zúfalosť, hlad, smäd, samota, prázdnota ... Ľudia prežijú to, čo pojem "púšť" vyjadruje, predovšetkým v období životných kríz. Okrem toho existujú však aj takí ľudia, ktorí dobrovoľne vyhľadávajú túto skúsenosť vnútornej alebo vonkajšej púšte. Majú odvahu podstúpiť všetky tieto vymenované nepríjemnosti a trampoty – prečo?

Ľudia sa často vydávajú na púšť, pretože cítia, že prišiel moment niečo v ich živote o-pustiť, odhaliť klamstvá, otvoriť sa pre zmeny. Vzdávajú sa falošných istôt, podstupujú krízy a tým, tak šance ako aj nebezpečenstvá, ktoré sú s tým spojené. Kríza znamená doslovne rozhodný prelom, pričom smerovanie tohto prelomu ostáva najprv často otvorené, nejasné v tom, či človek vníma krízu, ako svoju šancu, priblížiť sa zase o kúsok viac svojmu vlastnému povolaniu alebo podľahne nebezpečenstvu vonkajších pokúšení alebo nevlastnému sebaurčeniu. Keď sa kríza zvládne pozitívne, môže rozkvitnúť niečo nové a vlastné hranice sa môžu zase posunúť o kúsok ďalej ...

Začiatok verejného Ježišovho účinkovania začína tiež takouto "krízou", časom stráveným na púšti. Ježišovou otázkou, úlohou, ktorá sa mu kladie, a ktorú má zdolať pre to, aby mohol nájsť pre neho tú správnu a nosnú odpoveď na jeho určenie a poslanie. V samote púšte nastáva, vzniká boj protichodných síl, ktoré obe o neho bojujú až do posledných síl. Jasne ako nikdy predtým prežíva aj Ježiš pokúšenie vlastné každému človeku. Pokúšenie na ceste k vlastnému sebaurčeniu jeho vlastnou silou. Je to pokúšenie, ktoré stavia na nesprávnej sebadôvere vo vlastnú autoritu, bez spojenia s Bohom. Je to pokúšenie chcieť viac alebo veriť viac, ako je mu to od Boha určené. Je to pokúšenie, ktoré je tak staré ako samo ľudstvo, ako to môžeme vnímať aj v príbehu o stvorení sveta v prvom čítaní. Je to to pokúšenie, ktoré hovorí, že človek sa tak, či tak rozhodne pre dobré, pretože zlo má len vtedy šancu a môže sa priblížiť k človeku, ak je preoblečené za niečo dobré, užitočné, príjemné ... Výzva púšte spočíva v tom, že zo všetkých mnohých vábivých hlasov vyberieme len ten, ktorým sa Boh ticho a nenápadne uchádza o Ježiša, o nás. V človeku postupne dozrieva presvedčenie, že nemôže žiť a nežije len z chleba, bohatstva a moci. Práve to podstatné v našom živote, skutočne nosné hodnoty ako náklonnosť, radosť, útecha, ktoré tvoria našu dobrú časť, nemôžeme sami dosiahnuť. Tieto hodnoty sú nám darované. "Ty si v hĺbke svojho bytia milovaný a prijatý!" – cvičiť sa na púšti opustiť samého seba a odovzdať sa do životného príslubu bez kladenia podmienok niekoho väčšieho, to prehodí výhybku smerom k životu so zmyslom a zároveň daruje aj silu vytrvať v nasledujúcom pokúšení.

Pôst a veľkonočné pokánie trvá 40 dní. Číslo 40 je významná biblická číselná hodnota, ktorá pripomína 40 dní a nocí, ktoré Mojžiš strávil na hore Sinai, 40 rokov, ktoré národ Izrael strávil putovaním po púšti, Eliáš putoval 40 dní, aby sa stretol s Bohom na hore Horeb ... 40 dní a nocí strávil aj Ježiš na púšti. 40 dní, to je čas, ktorý pravdepodobne potrebuje človek na to, aby si urobil poriadok sám v sebe, poriadok vo vzťahu k druhým, k Bohu, a aby urobil správne rozhodnutie pre ďalšiu dôležitú cestu. Každý rok je nám darovaných týchto 40 dní na ceste k Veľkej noci pre našu novú orientáciu, pre naše nové nasmerovanie sa.